

[Henry Christensen.]

stre får til sit arbejde fra de mange titusinder af mennesker ud over landet, der frivilligt hvert år støtter venstre og venstres arbejde med 5 eller 10 kr. Det ærede medlem har ingen som helst ret til at udlægge disse ting på den måde, at han kan spørge, om ikke disse beløb er givet med visse klausuler, på visse vilkår eller ud fra bestemte forventninger. Jeg forstår, det skulle især være forventninger i henseende til at ville medvirke til en skærpet toldlovgivning her i landet. Så vidt jeg ved, var det nu det modsatte, venstre medvirkede til for ikke så forfærdelig mange måneder siden, og det har det ærede medlem vel også en erindring om.

Jeg føjede til i mit første indlæg, at jeg for mit vedkommende ingenlunde var utilbøjelig til at gå ind i en almen diskussion om, hvorvidt vi kunne skabe en garanti for, at intet menneske her i landet kom til at betale tilskud, direkte eller indirekte, til et parti, som han eller hun måtte være modstander af. Det ærede medlem vil sikkert forstå, at de bemærkninger, jeg her har fremført, forudsætter, at der måtte sikres en sådan almen garanti.

Jeg synes, at det ærede medlem i stedet for at føre disse forpostfægtninger, der kan være meget morsomme, hellere skulle yde et positivt bidrag til en debat og så lade være med at tale om beløb på 400 000 kr., et beløb, som det ærede medlem jo ved mange lejligheder har fået at vide er aldeles fri fantasi. Det ærede medlem gør det ganske vist meget fikst, på den måde, at han siger: ja men så en del af 400 000 kr. Og hvis man så har fået f. eks. 5 000 kr., kan han sige: ja, jeg havde altså ret, det er en del af 400 000 kr. Men da det ærede medlem altså nu har fået at vide, at dette beløb ikke har noget med virkeligheden at gøre, synes jeg, han skulle afholde sig fra at fortsætte hermed i diskussionen.

Bertel Dahlggaard: Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Poul Sørensen, at det udvalg, der blev nedsat i fjor, sad i 4 måneder uden at foretage sig noget som helst, til trods for at det var under venstres og de konservatives ledelse, og at det jo ikke er almindeligt, at et udvalg nedlægger

arbejdet i måneder, fordi ikke alle begærede oplysninger foreligger fra ministeriet. Man kan ikke frigøre sig for den tanke, at man helst ikke ville drøfte disse problemer videre, når drøftelsen skulle omfatte alle former for organisationstvang.

Dernæst vil jeg for mit vedkommende sige, for at der ikke skal være nogen misforståelse, at jeg har ikke tænkt på at forlange, at det konservative parti eller at venstre skal have pligt til at offentliggøre deres regnskaber, ikke på nogen måde. Men det var måske rimeligt, at vi nåede frem til, at alle partier gjorde det. Vi kan måske se et forbillede i, hvad der er sket i Sverige, hvor der allerede i 1951 forelå en fuldkommen offentlig „redovisning“ — som man kalder det — af den politiske propagandas finansiering, hvori der foreligger regnskaber over indtægter og udgifter for hvert af de svenske partier.

Jeg skal i øvrigt for det radikale venstres vedkommende sige, at når vi står over for en valgkampagne som den nuværende, så tror jeg ikke, at vi i det hele taget har evne til at anvende et større beløb på et sådant valg end ca. 100 000 kr. Vi er ganske klar over, at vi er som Fattigper Eriksen og bevæger os mellem de 3 store rige partiers politiske aristokrati.

Jeg vil så gerne blot nu takke det ærede medlem hr. Henry Christensen for hans udtalelse med henblik på de politiske partiers finansiering. Jeg vil også gerne sige til det ærede medlem, at med mit kendskab til ham har jeg i og for sig ikke tvivlet på hans personlige standpunkt på dette område, men det afgørende er jo partiets standpunkt, og i tilknytning til hans sidste bemærkning vil jeg gerne sige, for at hele denne diskussion ikke skal forflygtiges, at når der er tale om erhvervsmæssige organisationer, skal mine udtalelser aldeles ikke tages på den måde, at jeg mener, det er forkert, at erhvervsmæssige organisationer giver bidrag til politiske partier. Det er ikke det, der er det afgørende. Det afgørende er, om der er erhvervsmæssige organisationer, som er af den karakter, at deres medlemmer er nødt til at være medlemmer af organisationerne, og at som følge deraf bidrag til politiske partier tvinger en del af medlemmerne til at betale til deres politiske modstandere. Efter de udtalelser,